വ്യക്തമായ ഒരു സുവിശേഷ സന്ദേശം

'വീണ്ടും ജനിക്കുക' അല്ലെങ്കിൽ 'രക്ഷിക്കപ്പെടുക' എന്നാൽ എന്തെന്ന് വിശദീകരിക്കാം.

ഈ അനുഭവം ലഭ്യമാകുന്നതിന്റെ ആദ്യപടി അനുതാപമാണ്. എന്നാൽ പാപത്തെക്കുറിച്ച് അനുതപിക്കണമെങ്കിൽ പാപം എന്താണെന്ന് അറിയണം. പാപത്തെക്കുറിച്ച് തെറ്റായ പലധാരണകൾ ഉള്ളതിനാൽ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഇടയിൽ അനുതാപത്തെക്കുറിച്ചും ധാരാളം തെറ്റിദ്ധാരണകൾ ഉണ്ട്. കഴിഞ്ഞ ചില ദശകങ്ങളായി ക്രിസ്തീയതയുടെ നിലവാരം വളരെ താണുപോയിരിക്കുന്നു. ഇന്ന് മിക്ക ക്രിസ്തീയപ്രസംഗകരും പ്രസംഗിക്കുന്ന 'സുവിശേഷം' യഥാർത്ഥസത്യത്തിൽ വെള്ളം ചേർത്ത സുവിശേഷമത്രേ. കേൾവിക്കാർ യേശുവിൽ വിശ്വസിച്ചാൽ മാത്രം മതി. എന്നാൽ യഥാർത്ഥ അനുതാപം കൂടാതെ യേശുവിൽ വിശ്വസിക്കമാത്രം ചെയ്താൽ ആരും രക്ഷിക്കപ്പെടുകയില്ല.

'വീണ്ടും ജനന'മാണ് ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം. ഈ അടിസ്ഥാനം കൂടാതെ താങ്കൾ ഒരു നല്ല ജീവിതം നയിച്ചാൽ നിങ്ങളുടെ ക്രിസ്തീയ ജീവിതം മറ്റ് മതക്കാരുടെ ജീവിതത്തിൽ നിന്നും ഒട്ടും വ്യത്യസ്തമല്ല. ഒരു നല്ല ജീവിതം എല്ലാ മതങ്ങളും പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ഒരു നല്ല ജീവിതം നിശ്ചയമായും നമുക്കാവശ്യമാണ്. എന്നാൽ അത് ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമായ വീണ്ടും ജനനത്തിന്മേൽ പണിയപ്പെടേണ്ട ഒന്നത്രേ. നാം എല്ലാം അവിടെയാണ് തുടങ്ങേണ്ടത്.

യഹൂദ മതനേതാവായിരുന്ന നിക്കോദിമോസ് ദൈവഭയമുള്ള, നീതിബോധമുള്ള വ്യക്തിയായിരുന്നു. നിക്കോദിമോസിനോട് സംസാരിക്കുമ്പോൾ യേശു 'വീണ്ടും ജനിക്കു'ന്നതിനെപ്പറ്റി പറഞ്ഞു (യോഹ 3:3). "നീ പുതുതായി ജനിച്ചില്ല എങ്കിൽ ദൈവരാജ്യം കാൺമാൻ കഴികയില്ല" എന്ന് യേശു പറഞ്ഞു. നിങ്ങൾ ഒരു നല്ല മനുഷ്യനാണെങ്കിലും ദൈവരാജ്യത്തിൽ കടക്കുവാൻ "പുതിയ ജനനം" എന്ന ആത്മികജനനം നിങ്ങൾക്ക് ആവശ്യമാണ്. തുടർന്ന് യേശു നിക്കോദിമോസിനോട് പറഞ്ഞത് താൻ ഒരു ക്രൂശിൽ ഉയർത്തെപ്പെടുകയും മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ പാപപരിഹാരത്തിനായി മരണം വരിക്കയും ചെയ്യുമെന്നും, തന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർക്ക് നിത്യജീവൻ ലഭ്യമാകും എന്നുമാണ് (യോഹ. 3:14, 16). മനുഷ്യരുടെ പ്രവൃത്തികൾ ദോഷമുള്ളവയാകയാൽ അവർ വെളിച്ചത്തേക്കാൾ ഇരുളിനെ സ്നേഹിച്ചു എന്നും സത്യസന്ധരായവർ വെളിച്ചത്തിലേക്ക് വന്ന് രക്ഷപ്രാപിക്കും എന്നും യേശു തുടർന്നു പറഞ്ഞു (യോഹ. 3:19, 21). വീണ്ടും ജനിക്കുവാൻ നിങ്ങൾ വെളിച്ചത്തിലേക്കു വരണം. അതിന്റെ അർത്ഥം ദൈവമുമ്പാകെ പരമാർത്ഥതയോടെ പാപങ്ങൾ ഏറ്റുപറയണം എന്നത്രേ. നിങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുള്ള എല്ലാ പാപങ്ങളും ഓർക്കുക അസാദ്ധ്യമാണ്. എന്നാൽ നിങ്ങൾ ഒരു പാപിയാണെന്ന് അംഗീകരിക്കയും സ്മൃതിപഥത്തിലുള്ള എല്ലാ പാപങ്ങളും ദൈവത്തോട് ഏറ്റുപറകയും ചെയ്യണം. പാപം ബൃഹത്തായ ഒരു കാര്യമാണ്. തുടക്കത്തിൽ അതിന്റെ ചെറിയ ഒരംശം മാത്രമേ നിങ്ങൾക്ക് സ്വന്തജീവിതത്തിൽ കാണാൻ കഴിയൂ. ഒരു വലിയ രാജ്യത്ത് താമസിക്കുന്ന ഒരാൾ ആ രാജ്യത്തിന്റെ ചെറിയ ഒരു ഭാഗം മാത്രം കാണുന്നതുപോലെയാണത്. നിങ്ങൾക്ക് ബോദ്ധ്യമാകുന്ന പാപങ്ങളിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾ പിന്തിരിയുമ്പോൾ ക്രമേണ 'ഈ പാപരാജ്യം' കൂടുതലായി നിങ്ങൾ കാണാൻ തുടങ്ങും. നിങ്ങൾ വെളിച്ചത്തിൽ നടക്കുന്തോറും കൂടുതലായി സ്വന്തജീവിതത്തിലെ പാപങ്ങളെ കാണുകയും അവയിൽ നിന്നും ശുദ്ധീകരണം പ്രാപിക്കാൻ ഇടയാകയും ചെയ്യും. സദാസമയം ദൈവമുമ്പാകെ സത്യസന്ധതയിൽ നടക്കേണ്ടത് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്.

മറ്റൊരു ദൃഷ്ടാന്തം പറഞ്ഞാൽ, പല മുറികളുള്ള ഒരു വീട്ടിൽ നിങ്ങൾ താമസിക്കുന്നു എന്ന് വിചാരിക്കുക. കർത്താവായ യേശു നിങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ വന്ന് താമസിക്കണം എന്ന് നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. വൃത്തിഹീനമായ മുറികളിൽ യേശു താമസിക്കുകയില്ല. ഓരോന്നായി മുറികൾ വൃത്തിയാക്കുവാൻ യേശു നിങ്ങളെ സഹായിക്കുന്നു. അല്പാല്പമായി വീട് മുഴുവൻ വൃത്തിയാകുന്നു. ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിൽ നാം വിശുദ്ധിയിൽ വളരുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്.

അപ്പൊസ്തലനായ പൗലൊസ് എവിടെയും താൻ പ്രസംഗിക്കുന്ന സന്ദേശത്തെക്കുറിച്ച് ഒരിക്കൽ പറഞ്ഞത് "ദൈവത്തിങ്കലേക്കുള്ള മാനസാന്തരവും യേശുക്രിസ്തുവിലുള്ള വിശ്വാസവും" എന്നാണ് (പ്രവൃത്തി 20:21). നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിൽ നല്ല ഒരു അടിസ്ഥാനം ഇടുവാനും വീണ്ടും ജനിക്കുവാനും ഈ രണ്ട് കാര്യങ്ങൾ അത്യന്താപേക്ഷിതമത്രേ. അനുതാപവും വിശ്വാസവും ദൈവം കൂട്ടിചേർത്തിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളാണ്. എന്നാൽ മിക്ക ക്രിസ്തീയ പ്രസംഗകരും അവയെ വേർപിരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇന്നത്തെ മിക്ക സുവിശേഷപ്രസംഗങ്ങളിൽ നിന്നും അനുതാപത്തെ ഒഴിവാക്കിയിരിക്കുന്നു. വിശ്വസിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി മാത്രമാണ് അവർ പറയുന്നത്.

എന്നാൽ വിശ്വസിക്കുക മാത്രം ചെയ്താൽ നിങ്ങൾക്ക് വീണ്ടും ജനിക്കുവാൻ കഴികയില്ല. ഒരു സ്ത്രീ എത്രമാത്രം പരിശ്രമിച്ചാലും സ്വയമായി ഒരു ശിശുവിന് ജന്മം കൊടുക്കാൻ കഴികയില്ല എന്നു പറയുന്നപോലെയാണ് ഈ കാര്യവും. ഒരു ശിശു ജനിക്കുവാൻ സ്ത്രീയും പുരുഷനും ഒത്തുചേരേണ്ടതുണ്ട്. നിങ്ങളുടെ ആത്മാവിൽ ഒരു പുതുജനനം നടക്കണമെങ്കിൽ അനുതാപവും വിശ്വാസവും ഒത്തുചേരേണ്ട ആവശ്യമുണ്ട്. ഇപ്രകാരം നടക്കുന്ന ആത്മീയജനനം ശാരീരിക ജനനം പോലെ തന്നെയാണ്. അത് സാവധാനം നടക്കുന്ന കാര്യമല്ല; ഒരു ക്ഷണത്തിൽ നടക്കുന്ന കാര്യമത്രെ.

ശാരീരിക ജനനത്തിന് ചില മാസങ്ങളുടെ തയ്യാറെടുപ്പ് ആവശ്യമായിരിക്കുന്നതുപോലെ പുതുജനനത്തിനു മുമ്പ് കുറെ മാസങ്ങളുടെ തയ്യാറെടുപ്പ് ഉണ്ടായി എന്നു വരാം. എന്നാൽ പുതുജനനം ഒരു നിമിഷം കൊണ്ട് നടക്കുന്ന കാര്യമാണ്. ചില ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് അവരുടെ ആത്മീയ ജനനതീയതി എതെന്ന് അറിയില്ല. എന്റെ കാര്യവും അങ്ങനെ തന്നെ. ശാരീരികജനനത്തിന്റെ തീയതി ഒരാൾ ഓർക്കാത്തതുപോലെ മാത്രം ഇതിനെ കണ്ടാൽമതി. ഒരാൾ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നിടത്തോളം കാലം ജന്മദിവസം മറന്നുപോയാൽ അതു ഗൗരവമേറിയ ഒരു കാര്യമേയല്ല! അതുപോലെ നിങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിൽ ഇന്ന് ജീവിക്കുന്നു എന്ന് അറിയുകയാണ് ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യം.

യേശു മാത്രമാണ് ദൈവത്തിങ്കലേക്കുള്ള വഴി എന്ന് പറയുന്നത് സങ്കുചിതമായ ചിന്താഗതിയാണോ? ഒരു ദൃഷ്ടാന്തത്തിലൂടെ ഞാൻ ഈ ചോദ്യത്തിന് മറുപടി പറയാം. എന്റെ പിതാവിനെ ഒരിക്കലും കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത (ഒരു ചിത്രം പോലും കാണാത്ത) ഒരാൾക്ക് എന്റെ പിതാവ് എങ്ങനെയിരിക്കുന്ന വ്യക്തിയാണെന്ന് അറിയാൻ കഴിയുകയില്ല. അതുപോലെ ദൈവത്തെ ഒരിക്കലും കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത നമുക്ക് ദൈവത്തെക്കുറിച്ചോ ദൈവത്തിങ്കലേക്കുള്ള വഴിയേക്കുറിച്ചോ ഒന്നും അറിയാൻ കഴിയുകയില്ല. എന്നാൽ യേശുക്രിസ്തുവിനു മാത്രമേ ദൈവത്തിങ്കലേക്കുള്ള വഴി നമ്മെ കാണി

ക്കാൻ കഴിയൂ. "ഞാൻ തന്നെയാണ് വഴി.... എന്നിലൂടെയല്ലാതെ ആരും ദൈവപിതാവിന്റെ അടുക്കൽ എത്തുന്നില്ല" എന്ന് അതുകൊണ്ടാണ് യേശു പറഞ്ഞത് (യോഹ. 14:6). ദൈവത്തിങ്കലേക്കുള്ള ഏക വഴി തനാണെന്നുള്ള യേശുവിന്റെ അവകാശവാദത്തെപ്പറ്റി നാം ചിന്തിക്കുമ്പോൾ നമുക്ക് താഴെപ്പറയുന്ന രണ്ടു നിഗമനങ്ങളിൽ ഒന്ന് സ്വീകരിച്ചേ മതിയാകൂ. ഒന്നുകിൽ യേശുവിന്റെ അവകാശവാദം സത്യമാണ്; അല്ലെങ്കിൽ അവിടുന്ന് ഭോഷ്കു പറയുന്നവനും ചതിയനുമത്രെ. എന്നാൽ യേശു ഭോഷ്കു പറയുന്നവനും ചതിയനുമെന്ന് പറയാൻ ആരാണ് ധൈര്യപ്പെടുന്നത്? യേശു ഒരു നല്ല മനുഷ്യനോ ഒരു പ്രവാചകനോ ആയിരുന്നു എന്ന് നാം പറഞ്ഞാൽ ശരിയാകയില്ല. ഇല്ല തീർച്ചയായും യേശു കേവലം ഒരു നല്ല മനുഷ്യനായിരുന്നില്ല, അവിടുന്ന് ദൈവം തന്നെ ആയിരുന്നു. താൻ ഒരു ചതിയനോ ഭോഷ്ക്കു പറയുന്നവനോ ആയിരുന്നെങ്കിൽ യേശുവിന് ഒരു നല്ല മനുഷ്യനായിരിക്കാൻ കഴിയുകയില്ലായിരുന്നു! ആയതിനാൽ യേശു സാക്ഷാൽ ദൈവം മനുഷ്യരൂപത്തിൽ വെളിപ്പെട്ടതാണെന്ന നിഗമനത്തിൽ നാം എത്താൻ നിർബ്ബന്ധിതരാകും.

സത്യം എപ്പോഴും സങ്കുചിതമാണ്! ഗണിതശാസ്ത്രത്തിൽ രണ്ടും രണ്ടും കൂട്ടിയാൽ എപ്പോഴും നാല് എന്നു തന്നെയാകും ഉത്തരം. മൂന്നോ അഞ്ചോ ഉത്തരമായി സ്വീകരിക്കാൻ നാം ഒരിക്കലും വിശാല മനസ്കരാകാറില്ലല്ലോ. നാല് എന്നു ശരി ഉത്തരത്തോട് വളരെ അടുത്തുവരുന്ന ഒരു സംഖ്യപോലും ശരി ഉത്തരമായി നാം സ്വീകരിക്കയില്ല. സത്യത്തോട് അല്പമെങ്കിലും നാം വിട്ടുവീഴ്ച കാണിച്ചാൽ നമ്മുടെ ഗണിത ശാസ്ത്രകണക്കുകൂട്ടലെല്ലാം തെറ്റും. അതുപോലെ ഭൂമി സൂര്യനു ചുറ്റും കറങ്ങുന്ന ഗ്രഹമാണെന്ന് നമുക്കറിയാം. എന്നാൽ കുറെക്കൂടെ ഹൃദയവിശാലത ഉള്ളവരായി സൂര്യൻ ഭൂമിയെ വലം വയ്ക്കുന്നു എന്നുള്ള സിദ്ധാന്തം നാം അംഗീകരിച്ചാൽ വാനശാസ്ത്രത്തിലെ കണക്കുകളെല്ലാം തെറ്റും. രസതന്ത്രത്തിൽ വെള്ളം എന്നത് രണ്ടുകണിക ഹൈഡ്രജനും ഒരു കണിക ഓക്സിജനും ചേർന്നതാണ്. കറിയുപ്പും ഇതേ രാസഘടനയാണെന്ന് അംഗീകരിക്കാനുള്ള ഹൃദയവിശാലത ആരും കാണിക്കാറില്ലല്ലോ? സത്യം എന്നുള്ളത് എല്ലാ മേഖലയിലും കേവലവും തികച്ചും സങ്കുചിതവുമാണ് എന്ന് നാം അറിയുന്നു. ദൈവത്തെ സംബന്ധിച്ച സത്യവും അങ്ങനെ തന്നെ. 'വിശാലത' ഗണിതശാസ്ത്രത്തിലും, രസതന്ത്രത്തിലും, വാനശാസ്ത്രത്തിലും മാത്രമല്ല ദൈവികസത്യം അറിയുന്ന കാര്യത്തിലും അപകടകരമാണ് എന്ന് നാം ഗ്രഹിക്കണം.

മനുഷ്യർ എല്ലാവരും പാപികളാണെന്ന് ബൈബിൾ പഠിപ്പിക്കുന്നു. യേശു പാപികൾക്കുവേണ്ടിയാണ് മരിച്ചത്. ഒരു 'ക്രിസ്ത്യാനിയായി' നിങ്ങൾ യേശുവിന്റെ അടുത്തുവന്നാൽ അവിടുന്ന് നിങ്ങളുടെ പാപം ക്ഷമിക്കുകയില്ല, കാരണം ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കുവേണ്ടിയല്ല, പാപികൾക്കുവേണ്ടിയാണ് യേശു മരിച്ചത്. 'കർത്താവേ ഞാൻ ഒരു പാപിയാണ്' എന്ന് സമ്മതിച്ച് യേശുവിന്റെ അടുത്ത് വരുന്നവർക്കു മാത്രമേ പാപക്ഷമ ലഭിക്കുകയുള്ളൂ. പാപികൾക്കുവേണ്ടി മാത്രം അവിടുന്ന് മരിച്ചതിനാൽ ഏതെങ്കിലും മതക്കാരനായി വന്നാൽ പാപക്ഷമ ലഭിക്കയില്ല. ഒരു പാപിയായി യേശുവിന്റെ അടുത്ത് എത്തുന്ന ഏതൊരു വ്യക്തിക്കും ആ ക്ഷണത്തിൽ തന്നെ പൂർണ്ണമായ പാപക്ഷമ ലഭിക്കുന്നു.

ദൈവം നമുക്ക് ഒരു മനസ്സാക്ഷി തന്നിരിക്കുന്നതിനാൽ നാം പാപികളാണെന്നു ഗ്രഹിക്കാൻ എളുപ്പമാണ്. ഒരു തെറ്റിനെക്കുറിച്ച് വേഗത്തിൽ ബോധ്യം ലഭിക്കുമാറ് കുട്ടികൾക്ക് സംവേദനക്ഷമമായ മനസ്സാക്ഷിയുണ്ട്. അവർ വളർച്ച പ്രാപിക്കുമ്പോൾ മനസ്സാക്ഷി കഠിനപ്പെടാൻ സാദ്ധ്യതയുണ്ട്. മൂന്നു വയസ്സുള്ള ഒരു കുട്ടി കള്ളം പറയുമ്പോൾ അവന്റെ മനസ്സാക്ഷിയിൽ കുറ്റബോധം ഉള്ളത് മുഖത്ത് നിഴലിക്കുന്നു. എന്നാൽ പതിനഞ്ചു വർഷങ്ങൾ പിന്നിടുമ്പോൾ മനസ്സാക്ഷിയുടെ ശബ്ദം തുടർച്ചയായി അവഗണിച്ചാൽ അവന്റെ മനസ്സാക്ഷി കഠിനപ്പെടുകയും യാതൊരു സങ്കോചവും കൂടാതെ കള്ളം പറയാൻ കഴിയുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒരു തൂവൽ സ്പർശംപോലും തിരിച്ചറിയത്തക്കവണ്ണം ഒരു ശിശുവിന്റെ കാലിന്റെ ഉപ്പൂറ്റി അത്രയ്ക്ക് മൃദുലമാണ്. എന്നാൽ മൊട്ടുസൂചി ആഴത്തിൽ തറച്ചുകയറിയാൽ മാത്രം വേദന തോന്നുന്ന വിധം മുതിർന്നവരുടെ ഉപ്പൂറ്റി തഴമ്പുള്ളതായിത്തീരുന്നു. വളരുമ്പോൾ മനുഷ്യന്റെ മനസ്സാക്ഷിക്കും ഈ വിധം തഴമ്പുണ്ടാകുക സാധാരണയാണ്.

നാം ധാർമികബോധമുള്ളവരാണെന്ന് നമ്മെ ഓർമിപ്പിക്കാൻ ദൈവം നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ തന്നിരിക്കുന്ന ശബ്ദമാണ് മനസ്സാക്ഷി. അത് ദൈവത്തിന്റെ അത്ഭുതകരമായ ദാനമത്രേ. യേശു അതിനെ "ഹൃദയത്തിന്റെ കണ്ണ്" എന്നാണ് വിളിച്ചത് (ലൂക്കോ. 11:34). ഈ കണ്ണിനെ നാം ശ്രദ്ധയോടെ പരിപാലിച്ചില്ലെങ്കിൽ താമസിയാതെ നാം ആത്മീയ അന്ധരായിത്തീരും. നിങ്ങളുടെ കണ്ണിൽ പറ്റിപ്പിടിക്കുന്ന പൊടിപടലങ്ങളെ അവഗണിക്കുന്നതുപോലെ അപകടകരമാണ് മനസ്സാക്ഷിയുടെ നേരിയ കുത്തലുകളെ അവഗണിക്കുന്നത്. അത് ഒരുവനെ ആത്മീയഅന്ധതയിൽ ഒരു ദിവസം എത്തിക്കും.

ശിശുക്കൾക്ക് ജന്മനാ ഒരു മതവും ഇല്ല. രണ്ടുവയസ്സ് പ്രായമായ എല്ലാ കുട്ടികളും ഒരുപോലെയാണ്; സ്വാർത്ഥരും വഴക്കാളികളുമായിരിക്കും എന്നുമാത്രം. എന്നാൽ വർഷങ്ങൾ കടന്നുപോകുമ്പോൾ മാതാപിതാക്കൾ അവരുടെ മതാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ കുഞ്ഞുങ്ങളിലേക്ക് പകരുന്നതുകൊണ്ടാണ് പിൽക്കാലത്ത് അവർ വ്യത്യസ്തമതാനുസാരികളാകുന്നത്. ഏതാണ്ട് 90 ശതമാനം ആളുകളെ സംബന്ധിച്ചും അവരുടെ മതാപിതാക്കന്മാർ അവർക്കുവേണ്ടി തെരഞ്ഞെടുത്ത മതമായിരിക്കും അവരുടേതും. എന്നാൽ ദൈവം നമ്മെ വിവിധ മതസ്ഥരായിട്ടല്ല കാണുന്നത്. എല്ലാ മനുഷ്യരും ദൈവദൃഷ്ടിയിൽ പാപികളത്രേ. മനുഷ്യവർഗത്തിന്റെ പാപപരിഹാരത്തിനുള്ള മരണം വരിക്കാനാണ് യേശു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു ഭൂമിയിലേക്ക് വന്നത്. ദൈവത്തിന്റെ സന്നിധിയിൽ നിൽക്കാൻ യോഗ്യരാണെന്ന് കരുതുന്നവർക്കുവേണ്ടിയല്ല, പാപികളായ തങ്ങൾ ദൈവസന്നിധിയിൽ നിൽക്കാൻ അയോഗ്യരാണെന്ന് കണ്ടെത്തിയവർക്കുവേണ്ടിയാണ് യേശു വന്നത്. നിങ്ങൾ ഒരു പാപിയാണെന്ന് നിങ്ങളുടെ മനസ്സാക്ഷി നിങ്ങളോടു മന്ത്രിക്കുന്നു. അങ്ങനെയെങ്കിൽ യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ വന്ന്, "കർത്താവേ, ജീവിതത്തിൽ പല തിന്മകളും പ്രവർത്തിച്ച ഒരു പാപിയാണ് ഞാൻ" എന്ന് പറയാൻ ബുദ്ധിമുട്ട് ഉണ്ടാകേണ്ട കാര്യമെന്ത്?

ചിലരുടെ മനസ്സിൽ ഒരു സംശയം ഉദിക്കാം. "ഒരു പിതാവ് ക്ഷമിക്കുന്നതുപോലെ നല്ലവനായ ദൈവത്തിന് നമ്മുടെ പാപങ്ങളെ ഗണ്യമാക്കാതെ നമ്മോട് ക്ഷമിച്ചു കൂടേ?" ഒരു മകൻ വിലപിടിപ്പുള്ള ഒരു വസ്തു നഷ്ടപ്പെടുത്തുകയോ തറയിൽ വീഴ്ത്തി ഉടച്ചുകളകയോ ചെയ്താൽ, ദുഃഖത്തോടെ ക്ഷമാപണം നടത്തുമ്പോൾ ക്ഷമിക്കാത്ത പിതാക്കന്മാരുണ്ടോ? എന്നാൽ ഇതുപോലെയുള്ള കാര്യങ്ങൾ ധാർമ്മിക പ്രശ്നങ്ങളല്ല എന്ന് നാം മനസ്സിലാക്കണം. ഏതെങ്കിലും വസ്തുവിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള വീഴ്ചയാണെങ്കിൽ ദൈവം ഉടനടി ക്ഷമിക്കും. എന്നാൽ പാപം ഒരു ധാർമ്മിക പ്രശ്നമായതിനാൽ ഇതുപോലെ ക്ഷമിക്കുക സാദ്ധ്യമല്ല.

ഒരു മനുഷ്യൻ ഒരു ന്യായാധിപനാണെങ്കിൽ തന്റെ മുമ്പാകെ വിസ്താരത്തിലായിരിക്കുന്ന മകനോട് "ഞാൻ നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു. നിന്നോട് ക്ഷമിക്കുന്നു, നിന്നെ ശിക്ഷിക്കുന്നില്ല," എന്ന് പറയാൻ കഴികയില്ല. അല്പം എങ്കിലും

നീതിബോധമുള്ള ഒരു ന്യായാധിപനും അങ്ങനെ പറയുകയില്ല. ദൈവ സാദൃശ്യത്തിൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട നമ്മിൽ വെളിപ്പെടുന്ന നീതിബോധം സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തിന്റെ സമ്പൂർണ്ണമായ നീതിയുടെ ഒരംശമാത്രമാണ്. തന്മൂലം നാം ഗുരുതരമായ തെറ്റുചെയ്യുമ്പോൾ ന്യായാധിപനായ ദൈവത്തിന് നമ്മെ അത്യന്തം സ്നേഹിക്കുന്നവനെങ്കിലും നമ്മെ ശിക്ഷിക്കാതെ വിടുക സാധ്യമല്ല. ആ കോടതിയിൽ തന്റെ കുറ്റകൃത്യം ഓർത്ത് മകൻ എത്രമാത്രം അനുതപിച്ചാലും പിതാവ് ന്യായാധിപനാകയാൽ അവനെ ശിക്ഷിക്കാതിരിക്കാൻ കഴിയില്ല. ആ മകൻ ഒരു ബാങ്ക് കൊള്ളയടിച്ചു എന്ന് വിചാരിക്കുക. പിതാവ് നിയമാനുസൃതം ഒരു പത്തുലക്ഷം രൂപാ പിഴയടയ്ക്കാൻ വിധിക്കുന്നു. പിഴയടയ്ക്കാൻ മകന് മാർഗ്ഗമില്ലാത്തതിനാൽ അവൻ ജയിലിൽ പോയേ തീരൂ. എന്നാൽ പിതാവ് ന്യായാസനത്തിൽ നിന്ന് എഴുന്നേറ്റ് ന്യായാധിപന്റെ വേഷം അഴിച്ചുവച്ച് താഴെ ഇറങ്ങി തന്റെ ചെക്കുബുക്കെടുത്ത് തന്റെ ആയുഷ്ക്കാല സമ്പാദ്യമായ പത്തുലക്ഷം രൂപയുടെ ഒരു ചെക്ക് മകന് പിഴ അടയ്ക്കാനായി കൊടുക്കുന്നു. പിതാവിന് മകനോട് സ്നേഹം ഇല്ല എന്ന് പറയാൻ കഴിയുമോ? ഒരിക്കലും കഴിയില്ല. അതുപോലെ, താൻ ഒരു ന്യായാധിപനല്ല എന്നും പറയാൻ കഴിയില്ല. കാരണം മകന്റെ കുറ്റകൃത്യത്തിന് തക്കതായ ശിക്ഷയും വിധിച്ചു കഴിഞ്ഞു. ദൈവം നമുക്കുവേണ്ടി ചെയ്തതും ഇതുതന്നെയാണ്. നീതിമാനായ ന്യായാധിപൻ എന്ന നിലയിൽ നാം എവരും പാപത്തിന്റെ ശിക്ഷയായ മരണത്തിന് അർഹരാണെന്ന് അവിടുന്ന് വിധിച്ചെങ്കിലും, സ്വയം മനുഷ്യനായി ഭൂമിയിൽ വന്ന് ആ ശിക്ഷ ഏറ്റുവാങ്ങി.

ദൈവം ഏകൻ എങ്കിലും, പിതാവ്, പുത്രൻ, പരിശുദ്ധാത്മാവ് എന്നിങ്ങനെ മൂന്ന് ആളത്വങ്ങളിൽ നിലകൊള്ളുന്നു എന്നാണ് ബൈബിളിൽ പഠിപ്പിക്കുന്നത്. ദൈവത്തിൽ ഒരു ആളത്വം മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂവെങ്കിൽ യേശു എന്ന പേരിൽ മനുഷ്യജഡം എടുത്ത് സ്വർഗ്ഗസിംഹാസനം ഒഴിച്ചിട്ട് ഭൂമിയിലേക്ക് വരാൻ കഴികയില്ലായിരുന്നു. അങ്ങനെ ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ പ്രപഞ്ചത്തെ ആ സമയത്തു ആര് നിയന്ത്രിക്കുമായിരുന്നു? ദൈവത്തിൽ മൂന്ന് ആളത്വങ്ങൾ ഉള്ളതിനാൽ പുത്രന് ഭൂമിയിൽ വന്ന് ന്യായാധിപതിയായ പിതാവിന്റെ മുമ്പാകെ നമ്മുടെ പാപങ്ങൾക്കുവേണ്ടി മരിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു. ദൈവത്തിൽ യേശു എന്ന ഏക ആളത്വമേ ഉള്ളൂ എന്ന് പറഞ്ഞ് ചിലർ 'യേശുവിന്റെ മാത്രം' നാമത്തിൽ സ്നാനം കഴിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ഇത് ഗുരുതരമായ തെറ്റാണ്. യോഹന്നാൻ എഴുതിയ ഒന്നാം ലേഖനം 2-ാം അദ്ധ്യായത്തിന്റെ 22-ാം വചനത്തിൽ പിതാവിനെയും പുത്രനെയും നിഷേധിക്കുന്ന ഒരുവൻ എതിർക്രിസ്തുവിന്റെ ആത്മാവുള്ളവനാണെന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പുത്രനായ ദൈവം മനുഷ്യരൂപത്തിൽ യേശുക്രിസ്തുവായി വന്ന് തന്റെ മാനുഷിക ഇച്ഛയെ നിഷേധിച്ച്, സമ്പൂർണ്ണമായി പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്ത് നമ്മുടെ പാപങ്ങളുടെ ശിക്ഷ സ്വയം ഏറ്റെടുത്തു എന്ന തിരുവചനസത്യം അങ്ങനെയുള്ളവർ നിഷേധിക്കുകയാണ് (1 യോഹ. 4:2, 3).

ലോകത്തിലേക്ക് വന്നപ്പോൾ യേശു പൂർണ്ണദൈവവും പൂർണ്ണമനുഷ്യനും ആയിരുന്നു. ക്രൂശിൽ മരിച്ചപ്പോൾ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ മുഴുവൻ പാപത്തിന്റെയും ശിക്ഷയാണ് അവിടുന്ന് ഏറ്റെടുത്തത്. നിത്യത മുഴുവൻ ദൈവത്തിൽ നിന്നു വേർപെടുന്നതാണ് നമ്മുടെ പാപത്തിന്റെ ശിക്ഷ. യേശുക്രൂശിൽ തൂങ്ങികിടന്നപ്പോൾ സ്വർഗ്ഗത്തിലുള്ള തന്റെ പിതാവിൽ നിന്നു താൻ പൂർണ്ണമായും വേർപെട്ടവനായി. അത്തരം വേർപാടാണ് ഏതൊരു വ്യക്തിക്കും അനുഭവിക്കാവുന്ന ഏറ്റവും കഠിനമായ കഷ്ടത.

ദൈവസാന്നിദ്ധ്യം ഒട്ടും ഇല്ലാത്ത പ്രപഞ്ചത്തിലെ ഏക സ്ഥലം നരകമാണ്. തന്മൂലം നരകത്തിൽ പിശാചിലുള്ള എല്ലാ തിന്മയും പൂർണ്ണമായും വെളിപ്പെടുന്നു. നരകത്തിൽ പോകുന്ന എല്ലാവർക്കും ജീവിതം ദുസ്സഹമാക്കുന്നത് ഈ തിന്മയാണ്. യേശു ക്രൂശിൽ കിടന്നപ്പോൾ ആ ശിക്ഷയാണ് അനുഭവിച്ചത്. ആകെ ആറു മണിക്കൂർ സമയം അവിടുന്ന് ക്രൂശിൽ കിടന്നെങ്കിലും ഒടുവിലത്തെ മൂന്നു മണിക്കൂർ സമയത്തായിരുന്നു ദൈവത്താൽ കൈവിടപ്പെട്ടത്. സൂര്യൻ ഇരുണ്ടുപോകയും ഭൂമി കുലുങ്ങുകയും ചെയ്തു. സ്വർഗ്ഗസ്ഥപിതാവിനോടുള്ള പുത്രന്റെ കൂട്ടായ്മ വിച്ഛേദിക്കപ്പെട്ടു. പിതാവ് പുത്രനായ ക്രിസ്തുവിന്റെ തലയാകയാൽ (1 കൊരി. 11:3), പിതാവിനാൽ കൈവിടപ്പെട്ടപ്പോൾ പുത്രന്റെ ശിരസ്സ് പറിച്ചുമാറ്റുന്നതിന് തുല്യമായിരുന്നു, അപ്പോൾ യേശു അനുഭവിച്ച നരകയാതന നമ്മുടെ ബുദ്ധിക്ക് ഗ്രഹിക്കാവുന്നതിനും അപ്പുറമാണ്.

യേശു കേവലം സൃഷ്ടിയായ ഒരു മനുഷ്യനായിരുന്നെങ്കിൽ, ആദം മുതൽ ജീവിച്ച ലക്ഷോപലക്ഷം ജനങ്ങളുടെ നരക ശിക്ഷ ഏറ്റെടുക്കാൻ കഴിയുകയില്ലായിരുന്നു! പത്തുലക്ഷം കൊലപാതകരുടെ സ്ഥാനത്ത് ഒരുവൻ തൂക്കിലേറ്റപ്പെടുന്നത് മതിയാകയില്ലല്ലോ? യേശു നിത്യനായ സാക്ഷാൽ ദൈവമാകയാൽ ആ ശിക്ഷ ഏറ്റെടുക്കാൻ സാദ്ധ്യമായിത്തീർന്നു.

യേശു അനന്തതയുള്ള ദൈവമാകയാൽ നിത്യമായ ശിക്ഷാവിധി മൂന്നു മണിക്കൂർ സമയം കൊണ്ട് വഹിക്കുവാനും കഴിഞ്ഞു.

യേശു ദൈവമല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ പിതാവായ ദൈവം നമ്മുടെ പാപത്തിനായി അവനെ ശിക്ഷിക്കുന്നത് കടുത്ത അനീതിയായേനെ. സ്വയം തയ്യാറാകുകയാണെങ്കിലും ഒരുവന്റെ കുറ്റത്തിനുവേണ്ടി ദൈവം മറ്റൊരുവനെ ശിക്ഷിക്കുകയില്ല. നിങ്ങളുടെ സുഹൃത്തിന് നിങ്ങളുടെ കുറ്റത്തിന് ശിക്ഷ ഏറ്റുവാങ്ങി തൂക്കുമരത്തിലേറാൻ അനുവാദമില്ല. അത് അനീതിയാണ്. യേശു കേവലം ഒരു സൃഷ്ടി ആയിരുന്നെങ്കിൽ, നമ്മുടെ പാപത്തിന്റെ ശിക്ഷ ഏറ്റെടുക്കുന്നത് തികച്ചും അനീതി തന്നെയാവും. ഒരു സൃഷ്ടിക്കും നമ്മുടെ പാപത്തിന്റെ ശിക്ഷ ഏറ്റെടുക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ന്യായാധിപനാകയാൽ ദൈവത്തിനു മാത്രമേ ആ ശിക്ഷ ഏറ്റെടുക്കാൻ കഴിയൂ. നമ്മെ ശിക്ഷിക്കാൻ ദൈവത്തിന് അധികാരം ഉള്ളതുപോലെ ആ ശിക്ഷ സ്വയം ഏറ്റെടുക്കാനും അവിടുത്തേയ്ക്ക് അധികാരമുണ്ട്. യേശുക്രിസ്തു എന്ന വ്യക്തിത്വത്തിൽ ഭൂമിയിലേക്ക് വന്ന് അവിടുന്ന് ചെയ്തത് ആ കാര്യമാണ്.

ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസത്തിന്റെ അടിത്തറ രണ്ട് മഹൽ സത്യങ്ങളിൽ അധിഷ്ഠിതമായിരിക്കുന്നു. ഒന്ന്: ക്രിസ്തു മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ പാപങ്ങൾക്കുവേണ്ടി മരിച്ചു. രണ്ട്:-മൂന്നാം നാൾ അവിടുന്ന് മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽ നിന്നും ഉയർത്തെഴുന്നേറ്റു.

ക്രിസ്തു മരിച്ചവരിൽ നിന്നും പുനരുത്ഥാനം ചെയ്തില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ അവിടുന്നു ദൈവമായിരുന്നു എന്നതിന് തെളിവില്ലായിരുന്നു. യേശു പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ എല്ലാം സത്യമായിരുന്നു എന്നതിന്റെ തെളിവ് അവിടുത്തെ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പാണ്. ലോകത്തിന്റെ പാപത്തിനായി താൻ ജീവനെ കൊടുക്കും എന്ന് ഒരു മതനേതാവും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ഒരു മതനേതാവും മരണത്തിൽ നിന്നും ഉയിർത്തിട്ടില്ല. ഈ രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ മാത്രം മതി യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നിസ്തുലത തെളിയിക്കുവാൻ.

മറ്റുള്ളവർക്ക് നന്മചെയ്യാനും സമാധാനത്തിൽ ജീവിക്കാനും എല്ലാ മതങ്ങളും പഠിപ്പിച്ചേക്കാം. എന്നാൽ ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസത്തിന് അനന്യമായ ഒരടിസ്ഥാനമുണ്ട്. ക്രിസ്തു നമ്മുടെ പാപങ്ങൾക്കുവേണ്ടി മരിക്കയും മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽ നിന്ന് ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കയും ചെയ്തു. ഈ രണ്ട് അടിസ്ഥാന സത്യങ്ങൾ മാറ്റിയാൽ ക്രിസ്ത്യാനിത്വം മറ്റേതു മതംപോലെ മാത്രമാവും. ഈ രണ്ട് സത്യങ്ങളാണ് ക്രിസ്തീയത നിസ്തുലമാക്കുന്നത്.

ദൈവത്തിനായി ജീവിക്കേണ്ടതിനാണു നമ്മെ എല്ലാം ദൈവം സൃഷ്ടിച്ചത്. എന്നാൽ നാം നമുക്കുവേണ്ടി മാത്രം ജീവിച്ചുപോയി. തന്മൂലം നാം ദൈവത്തിന്റെ അടുത്തേയ്ക്ക് വരുമ്പോൾ അവിടുത്തേക്ക് സ്വന്തമായിരുന്ന നമ്മുടെ ജീവിതം ഇത്രയും നാൾ അപഹരിച്ച് നമ്മുടെ സ്വന്തം എന്ന നിലയിൽ ഉപയോഗിച്ചതിനെപ്പറ്റി അനുതാപത്തോടെ വരണം. നമുക്കുവേണ്ടി ക്രിസ്തു മരിച്ചതിലുള്ള നന്ദിയോടും, മരിച്ചവരിൽ നിന്നും ഉയിർത്തവനായി അവിടുന്ന് ഇന്നും ജീവിക്കുന്നു എന്ന വിശ്വാസത്തോടും കൂടെ നാം ദൈവത്തിന്റെ അടുത്തുവരണം. യേശു ഇന്നും ജീവിക്കുന്നവനല്ലെങ്കിൽ നമുക്ക് അവനോട് പ്രാർത്ഥിക്കാൻ കഴികയില്ല. മരിച്ച വ്യക്തിയോട് പ്രാർത്ഥിക്കാൻ പറ്റില്ലല്ലോ? യേശു മരിച്ചുയിർത്ത് ജീവിക്കുന്നതിനാൽ നമുക്ക് അവനോട് സംസാരിക്കാൻ കഴിയും.

യേശു ഉയിർത്തതിനുശേഷം സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് കരേറിപ്പോയി. അതിനുശേഷം ദൈവികത്രിത്വത്തിലെ മൂന്നാമനായ പരിശുദ്ധാത്മാവ് ഭൂമിയിലേക്കു വന്നു. യേശുവിനെപ്പോലെ തന്നെ ഒരു യഥാർത്ഥവ്യക്തിയാണ് പരിശുദ്ധാത്മാവും. തന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം കൊണ്ട് നമ്മുടെ ജീവിതത്തെ നിറയ്ക്കാനാണ് പരിശുദ്ധാത്മാവ് ഭൂമിയിൽ വന്നത്. നാം പരിശുദ്ധാത്മാവിന് വിധേയപ്പെട്ടാൽ അവിടുന്ന് നമ്മെ വിശുദ്ധരാക്കും. പരിശുദ്ധാത്മാവ് നിങ്ങളെ നിറയ്ക്കുമ്പോൾ പാപത്തിന്മേൽ ജയമുള്ള ഒരു ജീവിതം നിങ്ങൾക്ക് സാദ്ധ്യമാകും. പെന്തെക്കോസ്തുനാളിൽ മനുഷ്യരിൽ അധിവസിക്കാൻ പരിശുദ്ധാത്മാവ് വരുന്നതുവരെ അത്തരം ഒരു ജീവിതം ആർക്കും സാദ്ധ്യമായിരുന്നില്ല. അതിനു മുമ്പ് ബാഹ്യമായ ജീവിതം മെച്ചപ്പെടുത്താനേ മനുഷ്യർക്ക് കഴിഞ്ഞിരുന്നുള്ളൂ. പാപത്താൽ പരാജയപ്പെട്ട, രൂപാന്തരമില്ലാത്ത നിലയിലായിരുന്നു മനുഷ്യന്റെ ആന്തരിക ജീവിതം. പരിശുദ്ധാത്മാവ് നിങ്ങളെ നിറയ്ക്കുമ്പോൾ ദൈവം തന്നേ നിങ്ങളിൽ വസിക്കുന്നതിനാൽ ദൈവ ഭക്തിയുള്ള ഒരു ആന്തരികജീവിതം നിങ്ങൾക്ക് സാദ്ധ്യമായിത്തീരുന്നു.

ദൈവം നിങ്ങളോട് ക്ഷമിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം പൂർണ്ണമായും ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുകയും, ക്രിസ്തുവിന് അവിടുത്തെ ആത്മാവിനാൽ നിങ്ങളിൽ വസിച്ച് നിങ്ങളുടെ ശരീരങ്ങളെ ദൈവത്തിന്റെ ഭവനമാക്കിത്തീർക്കയും ചെയ്യാൻ കഴിയും. ഇതാണ് സുവിശേഷത്തിന്റെ അത്ഭുതസന്ദേശം.

ഒരിക്കൽ പുക വലിക്കുന്ന ഒരാളോട് ഞാൻ ചോദിച്ചു: "ഒരു പള്ളിയുടെ അകത്തു വച്ച് നിങ്ങൾ പുക വലിക്കുമോ?" പള്ളി ദൈവാലയമാകയാൽ അങ്ങനെ ഒരിക്കലും ചെയ്യില്ല എന്നായിരുന്നു മറുപടി. ഏതെങ്കിലും ആരാധനാലയമല്ല തന്റെ ശരീരമാണ് ദൈവത്തിന്റെ മന്ദിരം എന്ന് അദ്ദേഹത്തോട് പറഞ്ഞു. നിങ്ങൾ പള്ളിയുടെ അകത്ത് വ്യഭിചരിക്കയോ, അശ്ലീല ചിത്രങ്ങൾ കാണുകയോ ചെയ്യുകയില്ല. ക്രിസ്തു ഉള്ളിൽ വസിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങളുടെ ശരീരങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ മന്ദിരങ്ങളത്രേ. അതിനാൽ നിങ്ങളുടെ അവയവങ്ങൾകൊണ്ട് എന്തു ചെയ്യുന്നു എന്ന കാര്യത്തിൽ ജാഗ്രത പുലർത്തുക. പുകവലി, മദ്യപാനം, ലഹരി മരുന്നുകൾ, ദുശ്ചിന്തകൾ ഇവയ്ക്ക് ഉള്ളിൽ ഇടം നൽകിയാൽ അവ നിങ്ങളുടെ ശരീരത്തെയും മനസ്സിനെയും നശിപ്പിക്കും.

ക്രിസ്തീയജീവിതം ഒരു ഓട്ടംപോലെയാണ്. പാപത്തോട് പുറംതിരിഞ്ഞ് വീണ്ടും ജനിക്കുമ്പോൾ നാം ഈ ദീർഘദൂര ഓട്ടത്തിന്റെ തുടക്കത്തിലെത്തുന്നു. പിന്നെ ജീവിതാവസാനം വരെ ഒരു മാരത്തോൺ ഓട്ടമാണ്. നാം നിരന്തരം ഓടി, ഓരോദിവസവും ലക്ഷ്യത്തോട് അടുത്തു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഓട്ടം ഒരിക്കലും നിർത്തിക്കൂടാ.

മറ്റൊരു ദൃഷ്ടാന്തം നോക്കാം. നാം വീണ്ടും ജനിക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ ഭവനത്തിന് അടിസ്ഥാനം ഇടുകയാണ്. അന്നുമുതൽ നാം പല നിലകളുള്ള ജീവിതസൗധത്തിന്റെ പണിയിലാണ്. നിങ്ങൾക്ക് നയിക്കാൻ കഴിയുന്ന ഏറ്റവും ഉത്തമമായ ജീവിതം ഇതത്രേ. ഓരോ ദിവസം കഴിയുന്തോറും ജീവിതത്തിൽ നിന്നു തിന്മകളെ അകറ്റി കൂടുതലായി ദൈവത്തെപ്പോലെ ആയിത്തീരുന്ന മാർഗ്ഗമാണിത്.

വീണ്ടും ജനിക്കുവാൻ നിങ്ങൾ എന്തുചെയ്യണം?

ഒന്നാമതായി, നിങ്ങൾ ഒരു പാപിയാണെന്ന് അംഗീകരിക്കണം. മറ്റുള്ളവരെക്കാൾ മെച്ചമാണ് നിങ്ങൾ എന്ന് ചിന്തിച്ച് ആശ്വാസം കണ്ടെത്തരുത്. പാപം മരണകരമായ വിഷംപോലെയാണ്. ഒരു തുള്ളിയോ നൂറു തുള്ളികളോ കുടിച്ചാൽ മരണം നിശ്ചയമാണ്. നല്ല ഒരു തുടക്കം ആഗ്രഹിക്കുന്നെങ്കിൽ ലോകത്തിലേക്കും വലിയ പാപിയേക്കാൾ നിങ്ങൾ ഒട്ടും മെച്ചമല്ല എന്ന് ഏറ്റുപറയുക. ബോദ്ധ്യമുള്ള എല്ലാ പാപങ്ങളും ഉപേക്ഷിക്കാൻ തീരുമാനിക്കുക.

തുടർന്ന് യേശു ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിക്കുക. യേശുവിനെപ്പറ്റി കുറെ കാര്യങ്ങൾ മനസ്സുകൊണ്ട് വിശ്വസിക്കയല്ല, മറിച്ച് നിങ്ങൾ യേശുവിനെ വിശ്വസിച്ച് ജീവിതം യേശുവിനെ ഭരമേൽപിക്കുക. നിങ്ങളുടെ ജീവിതം ഏൽപിച്ചു കൊടുക്കാതെ നിങ്ങൾക്ക് ഒരാളെ വിശ്വസിക്കാൻ കഴിയും. വിവാഹ സമയത്ത് വധുവിനോട് ചോദിക്കാറുണ്ടല്ലോ, "നിന്റെ ജീവിതം ഈ പുരുഷനെ ഏൽപ്പിക്കാൻ മനസ്സുണ്ടോ" എന്ന്. "ഇദ്ദേഹം നല്ല ഒരു പുരുഷനാണെന്ന് എനിക്ക് വിശ്വാസമുണ്ട്; പക്ഷേ എന്റെ ജീവിതവും ഭാവിയും എല്ലാം അദ്ദേഹത്തെ ഭരമേൽപിക്കുന്ന കാര്യത്തെപ്പറ്റി ഉറപ്പില്ല" എന്ന് വധു ഉത്തരം പറഞ്ഞാൽ, ആ വിവാഹം നടക്കുകയില്ല. അവൾ അവനെ യഥാർത്ഥത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല! ഒരു യുവതി വിവാഹിതയാകുമ്പോൾ അവളുടെ ജീവിതത്തിന്റെ ദിശ ആകെ മാറുന്നു. അവളുടെ പേരുപോലും പിന്നീട് ഭർത്താവിന്റെ പേരിലാണ് അറിയപ്പെടുക. സ്വന്തം മാതാപിതാക്കളെ വിട്ട് ഭർത്താവിനോടൊപ്പം താമസിക്കുന്നു. അയാൾ എവിടെയാണ് താമസിക്കാൻ പോകുന്നതെന്നുപോലും അറിയില്ലെങ്കിലും അവളുടെ ഭാവിയെല്ലാം അവനെ വിശ്വസിച്ച് ഭരമേൽപ്പിക്കുന്നു. ഇത്തരം വിശ്വാസമാണ് ഒരാൾക്ക് ക്രിസ്തുവിലുള്ള വിശ്വാസംകൊണ്ട് അർത്ഥമാക്കുന്നത്.

ബഹുമാനപുരസ്സരം പറയട്ടെ "ക്രിസ്ത്യാനി" എന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥം ക്രിസ്തുവിന്റെ ശ്രീമതി എന്നത്രെ! എന്നെ വിവാഹം കഴിച്ചശേഷം മാത്രമാണ് എന്റെ ഭാര്യക്ക് എന്റെ പേരെടുക്കാൻ അവകാശം കിട്ടിയത്. നിങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിനോട് വിവാഹബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെടുമ്പോൾ മാത്രമാണ് ആ നാമം ധരിക്കാൻ നിങ്ങൾക്ക് അധികാരമുള്ളത്. ഏതെങ്കിലും ഒരു സ്ത്രീ എന്നെ വിവാഹം കഴിക്കാതെ ശ്രീമതി സാക് പുന്നൻ എന്ന പേരെടുത്താൽ, അത് വ്യാജമാണ്. ക്രിസ്തുവിനോട് ഒരു വിവാഹബന്ധത്തിലേക്ക് വരാതെ ഒരു വ്യക്തി സ്വയം ക്രിസ്ത്യാനി എന്നു വിളിച്ചാൽ വ്യാജം പറയുകയാണ്.

ഒരു വിവാഹം ചില ദിവസങ്ങൾക്കുവേണ്ടിമാത്രമുള്ള ഒന്നല്ല. ആയുഷ്ക്കാലം മുഴുവനും ഉള്ളകാര്യമാണ്. അതുപോലെ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി ആകുക എന്നത് ആ ജീവപര്യന്തമുള്ള ഒരു സമർപ്പണമാണ്. ക്രിസ്തുവിനോട് സമ്പൂർണ്ണ സമർപ്പണം ചെയ്തവർ പൂർണ്ണരായി എന്നർത്ഥമില്ല. ഒരു യുവതി വിവാഹിതയാകുമ്പോൾ തുടർന്നുള്ള ദാമ്പത്യജീവിതത്തിൽ ഒരു തെറ്റും ചെയ്യുകയില്ലെന്നല്ല വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നത്. അവൾക്ക് പല വീഴ്ചകളും ഉണ്ടാകാം, പക്ഷേ ഭർത്താവ് അതൊക്കെ ക്ഷമിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഭർത്താവിനോടൊത്തു മരണം വരെ ജീവിക്കുവാൻ അവൾ പ്രതിജ്ഞാബദ്ധയാണ്. ക്രിസ്തുവുമായുള്ള നമ്മുടെ ബന്ധത്തിന്റെ ഒരു ചിത്രമാണിത്.

അടുത്തതായി നിങ്ങൾ ജലസ്നാനം സ്വീകരിക്കണം. സ്നാനം ഒരു വിവാഹസർട്ടിഫിക്കറ്റുപോലെയാണ്. ഒരു വിവാഹ സർട്ടിഫിക്കറ്റ് ലഭിച്ചാൽ മാത്രം നിങ്ങൾ വിവാഹിതരാകാത്തതുപോലെ സ്നാനം കൊണ്ട് നിങ്ങൾക്ക് ക്രിസ്ത്യാനിയാകാൻ കഴിയുകയില്ല. വിവാഹത്തിനു ശേഷമാണ് സർട്ടിഫിക്കറ്റ് ലഭിക്കുന്നത്. അതുപോലെ നിങ്ങളുടെ ജീവിതം ക്രിസ്തുവിന് സമർപ്പിച്ചതിനുശേഷം മാത്രമാണ് സ്നാനപ്പെടേണ്ടത്. നിങ്ങളുടെ പഴയ ജീവിതത്തോട് നിങ്ങൾ വിടപറഞ്ഞെന്നും യേശുക്രിസ്തുവിനെ നിങ്ങളുടെ കർത്താവായി സ്വീകരിച്ചു എന്നും പരസ്യമായി സാക്ഷിക്കുകയാണ് സ്നാനത്തിൽ നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത്.

നല്ല ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാർ തമ്മിൽ വളരെ സംസാരിക്കും. അതുപോലെ പ്രാർത്ഥനയിലൂടെ നിങ്ങൾ യേശുവിനോട് സംസാരിക്കുകയും, അവിടുത്തെ വചനങ്ങൾ ബൈബിളിലൂടെ ദിനംപ്രതി ശ്രദ്ധിക്കുകയും വേണം. ഒരു നല്ല ഭാര്യ ഒരിക്കലും തന്റെ ഭർത്താവിന് ദുഃഖം ഉളവാക്കുന്ന ഒന്നും ചെയ്യുകയില്ല. ഏതുകാര്യവും ഭർത്താവുമായുള്ള കൂട്ടായ്മയിൽ അവൾ ചെയ്യും. ഒരു യഥാർത്ഥക്രിസ്ത്യാനി ഒരിക്കലും ക്രിസ്തുവിന് ഹിതകരമല്ലാത്ത ഒന്നും ചെയ്യില്ല. യേശു കാണാൻ ഇഷ്ടപ്പെടാത്ത ഒരു സിനിമ അവൻ കാണുകയില്ല. യേശുവിനോടുള്ള കൂട്ടായ്മയിൽ ചെയ്യാൻ കഴിയാത്തതൊന്നും ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി ചെയ്യുകയില്ല.

നിങ്ങൾ വീണ്ടും ജനിച്ചതാണെന്ന ഉറപ്പുണ്ടോ? റോമാലേഖനം 8 ന്റെ 15 ഇങ്ങനെ പറയുന്നു. "നിങ്ങൾ വീണ്ടും ജനിക്കുമ്പോൾ, നിങ്ങൾ ദൈവമക്കളാണെന്ന് പരിശുദ്ധാത്മാവ് നിങ്ങളുടെ ആത്മാവിനോട് സാക്ഷ്യം പറയും" ഇത് അത്ഭുതകരമായ ഒരു ജീവിതമാണ്. ലോകത്തിലേക്കും നല്ല ഒരു സ്നേഹിതനോടൊപ്പമുള്ള ജീവിതമാണത്. യേശു എല്ലായിടത്തും എല്ലായ്പ്പോഴും നമ്മോടൊപ്പം ഉള്ളതിനാൽ നാം ഒരിക്കലും തനിയേ അല്ല. നമ്മുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ യേശുവിനോട് പങ്കിടുകയും സഹായത്തിനായി ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യാം. യേശു നമ്മുടെ ഭാവി അവിടുത്തെ കരങ്ങളിൽ ഭദ്രമായി സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുകയാൽ ആകുലചിന്തയും ഭയവും അകന്ന് സന്തോഷഭരിതമായ ഒരു ജീവിതം സാദ്ധ്യമാകുന്നു.

നിങ്ങൾ വിണ്ടും ജനിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നെങ്കിൽ ഹൃദയംഗമായി ആത്മാർത്ഥതയോടെ യേശുവിനോട് ഇപ്രകാരം പറയുക: "കർത്താവായ യേശുവേ! അവിടുന്നു ദൈവപുത്രനാണെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. നരകശിക്ഷ അർഹിക്കുന്ന ഒരു പാപിയാണ് ഞാൻ. എന്നെ സ്നേഹിച്ച്, എന്റെ പാപങ്ങൾക്കായി ക്രൂശിൽ മരിച്ചതിന് നന്ദി. അവിടുന്ന് മരണത്തിൽ നിന്ന് ഉയിർത്ത് ഇന്നും ജീവിക്കുന്നു എന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. പാപകരമായ ജീവിതത്തിൽ നിന്നും ഇപ്പോൾ തന്നെ തിരിയുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. എന്റെ സകല പാപങ്ങളും ക്ഷമിക്കുകയും പാപത്തോട് വെറുപ്പ് നൽകയും ചെയ്യണം. ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ എനിക്ക് ദോഷം ചെയ്തിട്ടുള്ള എല്ലാവരോടും ഞാൻ ക്ഷമിക്കുന്നു. കർത്താവായ യേശുവേ എന്റെ ജീവിതത്തിലേക്ക് വന്ന് സാക്ഷാൽ എന്റെ കർത്താവായി വാഴണമേ. ഇപ്പോൾ തന്നെ എന്നെ ദൈവപൈതലാക്കണമേ."

ദൈവവചനം പറയുന്നു: "ക്രിസ്തുവിനെ കൈക്കൊണ്ട ഏവർക്കും ദൈവമക്കളായിത്തീരാൻ അവിടുന്ന് അവകാശം കൊടുത്തിരിക്കുന്നു (യോഹ. 1:12). യേശു പറയുന്നു: 'എന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നവനെ ഞാൻ ഒരു നാളും തള്ളിക്കളയുകയില്ല" (യോഹ. 6:37).

അവിടുന്ന് നിങ്ങളെ സ്വീകരിച്ചു കഴിഞ്ഞു എന്ന് ഉറപ്പാക്കാം. അതിനുശേഷം ദൈവത്തോട് ഇപ്രകാരം നന്ദിപറയാം: "കർത്താവായ യേശുവേ, നന്ദി. എന്നെ രക്ഷിച്ചതിനും എന്നെ സ്വീകരിച്ചതിനും നന്ദി. പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ എന്നെ നിറയ്ക്കയും അങ്ങേയ്ക്കായി ജീവിക്കുവാൻ ശക്തി നൽകയും ചെയ്യേണമേ. ഇന്നുമുതൽ അങ്ങയെ മാത്രം പ്രസാദിപ്പിക്കുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു".

തുടർന്ന് നിങ്ങൾ ദിനംപ്രതി ദൈവവചനം വായിക്കുകയും നാൾതോറും പരിശുദ്ധാത്മനിറവിൽ ജീവിക്കുകയും വേണം. വീണ്ടും ജനിച്ച മറ്റ് ദൈവമക്കളുമായി കൂട്ടായ്മയിൽ ജീവിക്കണം. ക്രിസ്തീയജീവിതത്തിൽ വളരുവാനും, യേശുവിനെ അനുഗമിക്കാൻ ശക്തരായിത്തീരുവാനും അങ്ങനെമാത്രമേ കഴിയൂ. ഒരു നല്ല സഭയിലേക്ക് നിങ്ങളെ നയിക്കുവാൻ കർത്താവിനോട് പ്രാർത്ഥിക്കുക.

യേശു കർത്താവ് നിങ്ങളെ സമൃദ്ധമായി അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ.

- സാക് പുന്നൻ